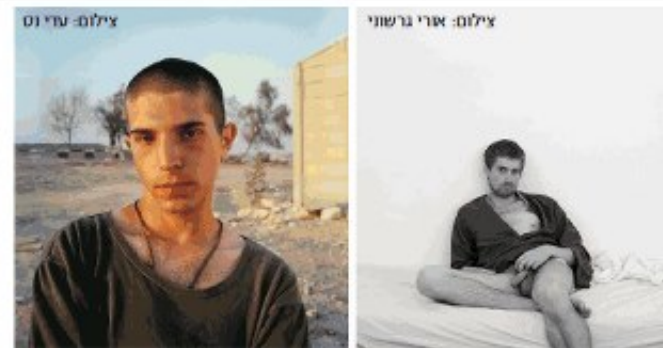

להט"ב

צילום: טדי נס

צילום: אורי גרשוני

צלמים בהיכל

למה כשפיקסו מצייר נשים מדובר באמנות "רגילה", אבל כשגברים מצלמים גברים זו אמנות "הומוסקסואלית"? // אינה שנדר

צילום: דניאל צאל

צילום: דניאל צאל

במוצאי שבת (22.12) תיפתח בגלריית החללית בירקון 70 תערוכה קבוצתית חדשה, "צלמים" שתציג דיוקנאות של גברים. ארבעת הצלמים המשתתפים – אורי גרשוני, עדי נס, איתמר פריד ודניאל צאל – עוסקים בתערוכה ביחסים בינם לבין המודלים המצולמים בדגש על מנגנוני התשוקה שביניהם. הצילומים, חלקם צילומי עירום חושפניים, מגלים את הקשר ההומוראודי בין הצלם למצולם. דניאל צאל (27, בעיגול למטה), שגם אצר את התערוכה, מצלם מודלים רבים בעבודותיו. הוא מספר כי הצלמים המשתתפים נוהגים לצלם גברים לפורטרטים באופנים שונים ובטכניקות שונות. אך הוא רצה להתמקד ביחסי התשוקה שביניהם לבין המודלים שאיתם הם עובדים: "כשנים האחרונות קיבלתי הרבה תגובות, בעיקר מאוצרים ששייכו את העבודות שלי לעיסוק בהומוסקסואליות. מעולם לא הבנתי את זה – הרי כאשר פיקסו צייר את המאהבות שלו, הוא לא עסק במיניות ההטרוסקסואלית אלא במה שעניין אותו. או גם התערוכה הזאת לא ממש עוסקת במיניות ההומוסקסואלית, אלא פשוט במה שמעניין אותנו כאמנים שמצלמים גברים. אף על פי שהתערוכה אינה עוסקת באופן פוליטי בהומוסקסואליות, בחרתי להתמקד ביחסי התשוקה בין הצלמים למודלים גברים, לכן התערוכה בהחלט עוסקת במורכבות של תשוקה ארוטית בין שני גברים. בנוסף לפן ההומוראודי, עולות בתערוכה הרבה מחשבות על צילום ועל חסמים בין מודל לצלם."

יש חיבור בין העבודות של ארבעת הצלמים, מלבד העובדה שכולכם מצלמים גברים? "אצל כולנו נוכח קשר עם מודלים גבריים שלא מתבסס על הסתכלות חיצונית או פטרונית, אלא על תשוקה פנימית. כמוכן שכולנו עובדים אחרת – לי יש צילומים שהם מודלים מהחיים האינטימיים שלי, ואצל עדי נס, למשל, המודלים המצולמים עברו אודישנים ותהליך בחירה מאד ארוך. נס עובד בסדרות נרטיביות, אבל

יחד פידקנו את הסדרות ואת הנרטיב באופן שנותרו פורטרטים שהם לא של חיילים או אסירים אלא של אנשים, של גברים. זה החיבור לתערוכה. רצינו לחקור את מה שקורה בסטודיו, את היחסים המוזרים שבין המצלם למצולם. בנוסף לצילומים, עדי נס מציג בתערוכה גם וידאו שמתעד את אחורי הקלעים של צילומי 'דוד ויונתן', ובו אפשר לראות בצורה מרתקת קשר של תשוקה בינו לבין שני המודלים שאיתם הוא עובד. כאשר כל אחד מהם מושך לכיוון אחר, לכל אחד יש רצון משלו."

האם מתפתחת אינטימיות ארוטית או רגשית בין הצלם למודל העירום? "זה תלוי במשך העבודה המשותפת. אם עובדים יחד תקופה קצרה, לרוב לא מתפתח קשר אישי כלשהו. אבל עם חלק מהמודלים פיתחתי חברות ארוכה והיכרות אינטימיות שונות, מה שלא בהכרח קשור לעובדה שמדובר בצילומי עירום. המבט דרך עדשת המצלמה אינו מעורר אינטימיות, לכן העירום לא משמעותי".

נדמה שלכל הצלמים בתערוכה יש מודל תשוקה דומה: צעיר, חטוב ויפה. כיצד אתה מסביר את זה? "אני יכול להגיד על עצמי שאני מחפש מודלים מהמעגלים שקרובים אליי, מחברים של חברים או מאתרי היכרויות, כך שמטבע הדברים מדובר באנשים בטווח הגילאים שלי. יכול להיות שכאשר אתבגר, המצב ישתנה. מושג של יופי הוא מושג מורכב ולא בטוח שהמודלים שלי, שבעיניי הם האנשים הכי יפים, היו בהכרח מתקבלים לסוכנות דוגמנות. לי בעיקר חשוב להגיע לאותנטיות של המצולם ולכן אני מצלם אנשים שמעניינים אותי, ואין מראה חיצוני ספציפי שמושך אותי. כמו בחיים האישיים".

מה צפוי בפתיחה בשבת? "יהיה הרבה אכילה ורוב המודלים יגיעו, כמוכן. בהמשך תהיה גם מסיבת נעילה לתערוכה בבר השפגאט".

"צלמים", החללית בירקון
70, מתיחה: שבת 20:00
התערוכה תיסגר ב' 31.1